

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Tato část proroctví je zřejmě od anonymního autora. Zach 9 zaznívá po mnoha kritických výrociích. Zvěstuje Boží návrat k Izraeli a zaplavení všech nepřátel. Prorok zvěstuje příchod krále pokoje, ale není to příchod ověčený pompézností. Slovo „pokorný“ lze přeložit též chudý či pokořený.

(Pramen: vira.cz)

Toto praví Hospodin: „Hlasitě zajásej, siónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Zničí válečné vozy z Efraima, válečné oře z Jeruzaléma, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky Eufratu až do končin země.“

(Zach 9,9-10)

EVANGELIUM

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

(Mt 11,25-30)

Minulou neděli jsme v evangeliu (Mt 10,37-42) četli závažný výrok: „...kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden...“. Náročnost, kterou klade Mistr na učedníky je velká. Nejde však o náročnost ve smyslu výjimečných jedinců, elity, která by jediná směla Pána následovat. Dnešní evangelium vysvětluje celou problematiku. Nést „břemeno“ lze především s Pánem, který dává sílu natolik, že břemeno netíží. Obě perikopy tak můžeme číst jako výzvu: „Pojďte ke mně“ a já vám pomohu.

(Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Pane, pomoz mi, prosím,
ať při napomínání a kritizování jiných
nezapomínám na vlastní nedostatky a pády.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Lichocení je sladká omáčka, že se po ní každý olízne.
- Existuje i taková skromnost, která je jenom pláštíkem pýchy.
- Většinu našich chyb poznáme až tehdy, když je objevíme u jiných.

VÁCLAV č. 24. (2017)

9.7. 2017

14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

TÝDENÍK

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE

Út – v 17.30

St – v 17.30

Čt – v 7.30

Pá – v 17.30

Ne – v 9.00

SULEJOVICE

Ne – v 10.30

MILEŠOV

Pá – v 9.00 (zámecká kaple)

VELEMÍN

So – v 10.00

+ Modlitební skupina Út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne 9.7. 2017 v 9.00 za † rodiče Kartákovy a sestru Jiřku
Sulejovice v 10.30

So 15.7. 2017 Velemín - za † bratra a uzdravení vnučky

Ne 16.7. 2017 v 9.00

Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické církve v otázkách a odpovědích)

249. Co působí svátost kněžství?

Tomu, kdo přijímá svátost kněžství, je dána zvláštní účast na Kristově kněžství, která se kvalitativně liší od všeobecného kněžství věřících. Svátostné kněžství je dar Ducha svatého udělovaný Kristem prostřednictvím církve.

Ze svátostného kněžství neplyne úkol plnit pouze určitou funkci či zastávat nějaký úřad. Svěcení dává konkrétní moc a poslání ke službě svým bratřím a sestrám ve víře.

PAMÁTKY V TÝDNU

14. července – nez. pam. **Panny Marie Karmelské**

Její jméno pochází z hory Karmel, jehož krása je v Písmu sv. oslavována několikrát. Na této hoře od nejstarších křesťanských dob vedli poustevníci kající život a uctívali Rodičku Boží. Na začátku 13. století tam založili řeholní řád. Podstatou Mariina titulu "Panna Maria Karmelská" bylo vyjádření dobrodiní, kterých se řádu dostalo od zvolené patronky.

Památka dnešního svátku se začala slavit v karmelitánském řádu ve 14. století, ale až v roce 1587 bylo papežem Sixtem V. povoleno její slavení v řádu i bratrstvu jako výroční slavnost. Papež Pavel V. v roce 1613 uznal pro bratrstva svatého škapulíře její svátek za hlavní a roku 1726 papež Benedikt XIII. památku Panny Marie Karmelské rozšířil na celou církev. K názvu památky se váže i souvislost s Eliášem, s horou Karmel, s řádem, který na ní vznikl a s karmelitánským škapulířem.

11. července – svátek **sv. Benedikta**, opata, patrona Evropy,

14. července – nez. pam. **Bl. Hroznaty**, mučedníka; **sv. Kamila de Lellis**, kněze;

15. července – pam. **sv. Bonaventury**, biskupa a učitele církve

16. července – 15. neděle v mezidobí

POUŤ

Zveme vás na pěší pouť k Božimu milosrdenství ve dnech **22.-29. července 2017 z Mladé Boleslavi do Slavkovic u Nového Města na Moravě**. Hledáme dobrovolníky - řidiče s doprovodným vozidlem. Bližší informace na www.pout.cz

PASÁK A UČENEC

Byl jednou jeden pasák, který ani pořádně nevěděl, jak se má člověk modlit. Každý den sice zamumlal několik slov, ale nebyl si jist, zdali je to správně.

Jednoho dne proto zavolal k Hospodinu: "Pane tohoto velikého světa, kdybys měl dobytek a dal bys mi ho na hlídání, dělal bych to pro tebe zadarmo, protože tě mám moc rád."

Míjely dny a týdny. Tu šel kolem jeden učenec. Když uslyšel, jak se pasák modlí, potřásl hlavou: "Ty naivní blázne! Tak přece nemůžeš mluvit s Hospodinem!".

Pasák zakoktal: "Můžeš mi tedy říct, jak to mám dělat?" - Učenec ho tedy neprodleně naučil nejdůležitější modlitby a žehnací formule.

Učenec šel dál svou cestou a pasák po své běžné práci.

Tak uplynulo zase mnoho dní. Pak měl učenec sen. Slyšel promlouvat j akýsi hlas: "Nevrátíš-li se okamžitě k pasákovi a neřekneš mu, že se má modlit tak, jak byl zvyklý, potká tě něco zlého ... "

Už na druhý den se učenec vydal opět na cestu, šel k pasákovi a zeptal se ho: "Co se teď modlíš?" - Ten odpověděl: "Nic, protože to, co jsi mě učil, jsem zase zapomněl. A bojím se říkat Hospodinu to, co jsem říkal dříve ... Tys mi to přece zakázal."

Nato vyprávěl učenec pasákovi o svém snu ...

Židovská legenda

Se svolením zpracováno podle knihy:

Život plný setkání, Reinhard Abeln, Guido J. Kolb,

OBSAH FATIMSKÉHO ZJEVENÍ: ZLO NEMÁ POSLEDNÍ SLOVO

V roce 1917 se u portugalského městečka Fatima zjevila třem dětem – pastýřům Panna Maria. Toto zjevení patří mezi církvi uznaná. Klíčové „tajemství“ zjevení zní: „Mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“ Co to znamená?

Církev mučedníků je ukazatelem k Bohu

Fatimské zjevení mělo tři hlavní části („tajemství“):

V prvním šlo o vidění pekla, ve druhém o úctu k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, v úvodu třetí části tajemství zazněla výzva k pokání a obrácení a končí obrazem plným naděje: žádné utrpení není marné a právě církev trpící, církev mučedníků se pro člověka stává ukazatelem při hledání Boha.

Výzva k modlitbě

Co znamená fatimské poselství jako celek? Co říká konkrétně nám?

Tak, jak jsou jednotlivé události představeny, patří již minulosti. Kdo by očekával vzrušující apokalyptická zjevení o konci světa nebo o směru dějin, musí být zklamán. Fatima nenabízí uspokojení pro naši zvědavost, ostatně křesťanská víra vůbec nechce a nemůže být soustem pro naši zvědavost. To, co zůstává, je: výzva k modlitbě jako cestě ke „spáse duší“ a ve stejném smyslu volání po pokání a obrácení.

Srdce otevřené Bohu je silnější než zbraně

Klíčové „tajemství“ zní: „Mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“ Co to znamená?

Srdce otevřené Bohu, očištěné nahlížením na Boha, je silnější než pušky a jakékoli jiné zbraně. Mariino fiat, slovo jejího srdce, změnilo dějiny světa, protože na tento svět přivedlo Spasitele a díky tomuto „ano“ se Bůh mohl stát člověkem v našem prostoru a zůstává jim navždy.

Vidíme a stále zakoušíme, že zlo má v tomto světě moc. Má moc, protože naše svoboda se stále odvrací od Boha. Avšak od doby, kdy sám Bůh přijal lidské srdce, a obrátil tak svobodu člověka k dobru, k Bohu, nemá svoboda ke konání zla poslední slovo. Od té doby platí slova: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“ (srov. Jan 16,33) Fatimské poselství nás vybízí, abychom důvěřovali tomuto příslibu.

Podle komentáře Josefa kardinála Ratzingera

(později papeže Benedikta XVI.)

Sbírka z 2.7. vynesla 2. 402,- Kč. Děkuje.